

IZLET PD KOČEVJE NA BREITHOREN - (4164 m)

V okviru PD Kočevje deluje skupina sodelavcev, ki na različne načine prispeva k obstoju društva, njegovemu ugledu in nemotenemu delovanju. To so člani upravnega odbora, markecisti, vodniki, mentorji in drugi ne posebej imenovani. Vsi skupaj se trudimo, da bi se planinstvo na Kočevskem tako med starejšimi člani-odraslimi in med najmlajšimi-otroki razvijalo in krepilo. Za vse delo in vložen trud se je PD Kočevje želelo zahvaliti svojim sodelavcem z izletom na Breithoren v Švici.

Povabilo je sprejelo 31 članov. 27. avgusta ob 22. uri smo se odpeljali iz avtobusne postaje Kočevje. Pot smo nadaljevali po Italiji, mimo Milana in proti Švici do mejnega prehoda Simplon. Ta prelaz si bomo gotovo zapomnili. Po 10 urah vožnje nam je prav tu zatajil avtobus s svojim menjalnikom. Čeprav sprva nismo vedeli kako bomo nadaljevali pot, se je vse dobro izteklo. Strpen in iznajdljiv voznik ter nekaj pomočnikov je po dobri uri avtobus zopet usposobilo za nemoteno vožnjo naprej do mesta Brigg in do našega kampa v Täschu, kamor smo prispeli v soboto okoli 11. ure. Vožnja je bila res dolga, vendar vmesni postanki, klepet, malo dremanja in spanja pa je tudi ta minila. Naš nadaljni program smo malo spremenili in prilagodili. V kampu, kjer smo imeli rezerviran prostor smo si postavili šotore za prenočitev in se malo okrepčali s hrano, ki smo jo prinesli v svojih nahrbtnikih. Nato smo se vsi skupaj odpravili na železniško postajo, kupili karte in se približno 20 minut vozili z vlakom do mesta Zermatt. Sobotno popoldne smo si vzeli čas in si ogledali to lepo turistično mesto brez avtomobilskega vrveža, kjer iz vseh strani prihajajo turisti s kovčki in nahrbtniki, različnih jezikov in ras, vsak s svojim namenom. Občudovali smo lesene hiše in čudovito balkonsko cvetje, živo in sveže kot bi ga ravnokar aranžirali mojstri cvetličarji. Sredi mesta pa je drla bela kalna reka. Zanimal nas je še vozni red gondole za naslednje jutro. Matterhorn pa se kot veličastni orel z razprtimi krili ni hotel pokazati v vsej svoji pokončni višini. Kar naprej so se okoli njega podile bele meglice in oblaki, ki so zelo hitro spreminjali svojo obliko. Po vrnitvi v kamp smo imeli skupno večerjo. Spretno ženske roke so narezale slanah, mastnih in kislih dobrot, ki so kaj hitro kopnele z mize. Sledile so priprave nahrbtnikov, samovarovalnih pasov z vponkami, derez, cepinov, pohodnih palic in razporeditev skupin v naveze po 5, oz.4. Ker je bil kamp v Täschu na višini 1450 m, je bila zvečer temperatura kar nizka, tako da so se za spanje prilegla topla oblačila in prav takšna spalna vreča. Da je bilo vlage veliko, se je poznalo v ozračju in na šotorih. Ker smo morali nedeljsko jutro vstati že okoli 5.ure, smo kar hitro legli k počitku. Po pravici povedano se nam je kar prilegel, saj smo lahko vsaj pošteno stegnili noge, ko jih v avtobusu nismo mogli.

Vstali smo še sredi noči in se v čisti temi odpravili do vlaka in po isti poti kot prejšnji dan do vstopne postaje gondole v Zmattu. Le s to razliko, da smo bili opremljeni po planinsko za zimsko turo. To jutro pa je bil Matterhorn kraljevski orel, ožarjen s kraljevsko krono. Med vožnjo z gondolo smo občudovali njegovo mogočnost, ki ni za vsako človeško nogo. Kar 2x smo se presedli in se tako

dvignili na višino 3883 m na tako imenovani Klein Matterhorn, ker mu je po obliki malo podoben. V dolini poletje, tu zgoraj pa čiste zimske razmere in drugačna sestava zraka, kar smo občutili v glavi in pri dihanju. Vsi opremljeni v navezah, smo se korak za korakom približevali našemu cilju, ki je bil ožarjen s soncem. Vreme in vzdušje idealno za osvajanje štiritisočaka. Vsi ponosni in veseli smo se vrnili v dolino, ker je tako številčna in raznolika skupina kočevskih planincev glede starosti in visokogorskih izkušenj zmogla načrtani cilj. Po prihodu v kamp je sledilo podiranje šotorov, skupna malica in polnjenje avtobusa s prtljago. Še dobro da je to slednje počel sam voznik, drugače bi morali kakšen nahrbtnik pustiti kar tam, toliko robe smo imeli. Okoli 16. ure popoldan smo začeli z maratonsko vožnjo proti domu. In zopet je bil pred nami prelaz Simplon, ki nam res ni bil naklonjen. Za spremembo tokrat težave v predoru, kjer je potekala izmenična vožnja s pomočjo semaforizirane signalizacije. Vozimo v predoru in kar naenkrat pred seboj zagledamo motoriste, za njimi pa še tovornjak. Na srečo smo vsi pravočasno ustavili in začeli z reševanjem težav. Glede na razmere se je za nas še vse dokaj hitro rešilo, le nekaj poguma in iznajdljivosti je pokazal voznik in naši planinski prijatelji.

Po 12 urah vožnje smo v ponedeljek ob 4. uri zjutraj prispeli v Kočevje. Utrujeni, vendar zadovoljni in hvaležni za vse kar smo doživeli na tem nepozabnem skupnem izletu na Breithoren v Švici.

za PD Kočevje
Melita Berlan